

OB OTVORITVI DVORANICE NA ŽIDOVSKI STEZI

Mala kulturnica za velike reči

Strumno so z glavami v zid butali, da se je včasih celo skozi občinska vrata slišalo. In so modri možje brižno vkup stopili in jim vseh sort obljub natresli... In se jih za nekaj časa spet otresli. Lutkarji – slavni potomci znamenitega Kozmijana Bute – pa so še naprej strumno z glavami v zid butali in lepega dne je bilo tudi občinskim možem tega butanja dovolj, pa so sklenili in obljubili in tudi besedo držali. Malo jim je šlo na živce tudi tisto zoprno pisanje o strehi nad glavo, o strehi nad glavami tistih, ki so v sam evropski vrh lutkarstva prišli, ki so si vdanega občinstva nabrali doma in na tujem. Pa tudi njihova trma jim je dala misliti. So si rekli, ti pa ne bodo odnehali, če so lani na ljubljanskih vogalih zmrzovali in koledarje prodajali, da bi kar dinar padel v vrečo. Vsak mesec je naznanjal eden od prijaznih junakov, ki jih mladež pozna skoraj od blizu. Smejali so se v tem koledarju veseli škratje iz »Gugalnice«, veselo je poskakovala Žogica Marogica, resnejša od nje je bila muhasta Sovica Oka, Bicek Ferdinand pa si je mislil svoje. Nekaterih zgovorni junaki lutkovnih predstav niso ogreli. Pa kljub temu, tovarna Lek in Lutkovno gledališče Ljubljana sta ob koncu leta zadovoljno ugotovila, da vse s koledarji le ni bilo tako neumno. Nekaj je le kapnilo v vrečo, na kateri je bilo jasno napisano, da je v njej denar za gradnjo novega lutkovnega gledališča. In potem smo si voščili srečno novo leto. Tako kot je to pri ljudeh v navadi. Tudi lutkarji so prebirali voščilnice, od velikih in majhnih, od tistih, ki vedo, kdo je Žogica Marogica in od tistih, ki jim je to treba na novo povedati. Saj jim ne gre zameriti, pozabili so. Lutkarji so začeli novo leto z novimi predstavami. V delavnici tam v stari cukrarni so se rojevali novi junaki lutkovnih predstav. V pisarnicah na Gospo-

ski so se menili o gostovanjih, o novih besedilih, ki so prihajala, tudi sestankovali so in podpisovali pogodbe in sporazume in še kup stvari, ki jih ne gre kar meni nič tebi nič zalučati v prvi predal. In prišlo je tako daleč, da je staro stanovanje na Židovski stezi 1 pričelo spreminjati podobo. K 47 starim milijonom, ki so jih zbrali lutkarji, so primaknili še Avtorska agencija in KOTO, pa seveda Samoupravna stanovanjska skupnost Ljubljana Center. Občinski možje so vzpodbudno pokimali z glavami, ko so zadnje dni oktobra vstopali v malo kulturnico na Židovski stezi 1 in v kratkih besedah dali vedeti, da jim ni žal, ker so se odločili za ta korak. Prijazno je vabil napis pri vhodu, »pridite, bode ena jako kulturna veselica«, prijazno so pozdravljale slike akademskega slikarja Franceta Slane, ki so dvoranci (4 x 10 metrov) kar malo razširile stene, prijazna sta bila Nace Simončič in Vera Stichova, ki sta s kratko igrico prisotnim dala vedeti, kar je vedeti treba in svečano je bilo, ko se je uradno odprla mala kulturnica namenjena velikim rečem.

Povedali so, da bodo v dvoranci manjše, predvsem eksperimentalne lutkovne predstave, pa solistični nastopi lutkovnih igralcev in literarni večeri. Da bo dvoranca namenjena tudi gostovanju drugih lutkovnih gledališč, lutkovnih skupin in posameznikov, pa uram pravljic in srečanjem otroške in odrasle publike z ustvarjalci in drugimi sodelavci lutkovnega gledališča, so nam povedali. Tudi za razstavno dejavnost se bo našel prostor v tej mali kulturnici. Različna obdobja iz slovenske lutkovne zgodovine, delo Lutkovnega gledališča Ljubljana, otroške risbe s tematiko lutkovnih predstav bodo predstavljene v prijazni mali dvoranci. Tudi izobraževanju bo namenjena dvoranca.

Mentorji lutkovnih skupin bodo v njej slišali marsikaj novega. Tudi seminarji in tečaji bodo v njej – pa kaj bi naštevati. Lepo sta ob otvoritvi te male kulturnice povedala Kozma in Katra, Nace Simončič in Vera Stichova, ki sta mimogrede še omenila, da je že trideset let, odkar sta v tej službi, ki ni čisto navadna služba, in da bo mala kulturnica namenjena velikim stvarim. Pa se lutkarji ne bodo zadovoljno uspavali ob njej. Še bodo butali z glavami, še bodo pisali in podpisovali, zraven pa veliko igrali, da bo enkrat zrasla tudi tista malo večja kulturnica tam pod ljubljanskim gradom. Da bo tam dovolj prostora za vse lutke in za vse njihove prijatelje, do takrat pa bodo otroci malo v stari dvoranci na Levstikovem trgu, pa malo v dvoranci v Šiški in tu pa tam v novi dvoranci na Židovski stezi ploskale svojim junakom. Tisti, ki so premajhni, da bi potovali po beli Ljubljani, naj ne bodo v skrbeh. Če je treba, se lutkarji odpravijo prav k njim. V njihov vrtec, v njihovo šolo, tudi v bolnišnice pridejo, in prinesejo smeh in včasih skrb. Pa je tista skrb le za kratek hip, junaki lutkovnih predstav ravno prav poskrbijo tudi za to, da se mladež malo zamisli, da jo tu pa tam zaskrbi, da se tu pa tam odloči. To je koristna reč, za kasnejše dni, ko bodo morda sedeli kot vrli občinski možje in žene in bo treba, da kakšno rečejo tudi o lutkarjih, tudi o strehi, ki jo hočeš nočeš morajo imeti.

K. L.

Cicibanove urice

Tudi letošnja jesen nadaljuje Društvo prijateljev mladine Stari Vodmat v sodelovanju z Vzgojnovarstveno organizacijo Stari Vodmat s Cicibanovimi uricami. Le-te so namenjene otrokom v starosti od treh do petih let, ki niso redno vključeni v vzgojnovarstvene ustanove. Cicibanove urice so vsak torek v novem prizidku VVO Stari Vodmat. Po pričakovanju bi se jih moralo udeležiti 24 otrok, vendar je udeležba nekoliko skromnejša. Nekateri starši kot da nočejo razumeti potrebo po takšnih srečanjih.

C. PAVLIN, FOTO: FRANCE MODIC

REKONSTRUKCIJA CANKARJEVE CESTE

Nova oaza za pešce

11. novembra so si krajanje Gradišča, v krajevni skupnosti Ajdovščina pa bodo imeli to priložnost v naslednjih dneh, ogledali razstavljene načrte in maketo preureditve Cankarjeve ulice, ki naj bi bila po predlogu Zavoda za družbeni razvoj Ljubljane – TOZD Urbanizem podobno kakor Čopova ulica namenjena samo pešcem. Ker je zamišljena podobna ureditev tudi na Prešernovem trgu, bi tako v mestnem središču pridobili peščevo prometno žilo, ki bi vodila iz starega mestnega središča in Vodnikovega trga v Tivoli.

Prisotni krajanje in predstavniki delovnih organizacij s Cankarjeve ceste so pozdra-

vili zamisel. Pomisleke, ki so bili izrečeni, pa bi lahko strnili takole:

ureditev Cankarjeve ceste bi morala biti sestavni del celotne mestne ureditve. Le tako bo možno opredeliti tudi vlogo Cankarjeve ceste;

energetska kriza, prekomerno onesnaževanje zraka in zatrapanost mestnih ulic s parkiranimi avtomobili nas silijo k reševanju bolj učinkovitega mestnega in primestnega javnega prometa. Z zapiranjem cest za promet v središču mesta ni jasno, kako bo le-ta organiziran;

kljub temu, da bo Cankarjeva cesta zaprta za vozni promet, bo ta na njej vendarle prisoten, saj nekatere delovne organizacije ne morejo ostati brez dovoza in odvoza opreme in blaga. Primer Čopove ulice kaže, da kljub prepovedi vanjo še vedno silijo motorna vozila. Dovoz in odvoz za potrebe stanovalcev, kakor tudi za urgentna vozila prav tako ni rešen;

zamisli o ureditvi mestnega središča naj bi dobili na osnovi anketnih natečajev in ne z naročili. Za to pa so potrebna jasna izhodišča in jasno opredeljene programske usmeritve;

izraženi so bili pomisleki glede nujnosti predlagane ureditve, ki bo po grobi oceni stala trideset milijonov novih dinarjev.

Tudi ob tej priložnosti so krajanje obsodili nered, ki vlada zaradi parkiranja in malomaren odnos vseh organov in služb, ki so postavljeni in odgovorni za to, da se izvajata zakon in sprejeti odlok o prometu.

ALBIN WEDAM

ZANIMIVO PREDAVANJE V KS GRADIŠČE

Za boljšo obveščenost

Krajevna konferenca SZDL Gradišče in terenski odbor Trg revolucije sta za svoje krajanje organizirala predavanje z naslovom Aktualni vojaškopolični vidiki mednarodnih odnosov.

Predavanje je pripravil krajan KS Gradišče dr. ANTON BEBLER, ki je eden naših najbolj znanih raziskovalcev na področju vojaških ved. Prikazal je vojaško-politični položaj v naši sosesčini; spreminjajoče se razmerje moči med vojaško-političnima blokoma v Sredozemlju in neuvrščena socialistična Jugoslavija; vojaški položaj SFRJ in naloge na področju splošnega ljudskega odpora in družbene samozasčite.

Krajanje, zbrani v avli Osnovne šole Majde Vrhovnik, ki jih je bilo približno 200, so izvedeli marsikaj zanimivega. Razveseljivo je, da je bilo med poslušalci tudi precej mladincev – članov marksističnega krožka iz Ekonomske srednje šole, članov krožka OZN iz Osnovne šole Majde Vrhovnik ter dijakov Gimnazije Ivana Cankarja.

A. Z.

PIONIRJI V KS STARI VODMAT

Radi bi pomagali

Pionirska organizacija osnovne šole dr. Jožeta Potrča v KS Stari Vodmat se vključuje v delo krajevne skupnosti. V ta namen je bilo organizirano srečanje pionirjev z družbenopolitičnimi delavci v KS. Pionirji so predlagali številne oblike sodelovanja s krajevno skupnostjo.

Tako naj bi s hišnimi sveti sodelovali pri čiščenju okolice. Kot mladi člani Rdečega križa bi pomagali starejšim krajanom. Obiskovali bi bolne in nepomične. Pionirji bi

nudili sosedsko pomoč s tem, da bi prinašali živila iz trgovin, kurjavo iz kleti itd. V večjih blokih si želijo ustanoviti pionirski hišni aktiv. Radi bi svojo pohodno brigado pomenovali po heroju ali znani osebnosti v krajevni skupnosti. Zadnji predlog pionirjev, to je organizacija koncerta za 29. november, dan republike, bo prvi uresničen, saj bodo pionirji ob tem prazniku priredili koncert za krajanje.

C. PAVLIN

V krajevni skupnosti Stari Vodmat gradijo delavci Kraškega zidarja iz Sežane stanovanjski blok, v katerega se bo v začetku prihodnjega leta vseilo dvainsedemdeset družin. Gradnja bloka je v zaključni fazi, v krajevni skupnosti pa se že pripravljajo na sprejem novih krajanov. Le-te bodo sprejeli kot že vrsto drugih pred njimi. Vsi bodo v poštne nabiralnike dobili kratek opis življenja in dela krajevne skupnosti, ter poziv, naj se aktivno vključijo v delo KS. V krajevni skupnosti se zavedajo, da je dobro sodelovanje med krajanje in krajevno skupnostjo pogoj uspešnega dela in življenja obojih. Zato bodo predstavniki krajevne skupnosti novim stanovalcem pomagali tudi pri ustanavljanju hišne samouprave in vključevanju v delo organov krajevne skupnosti.

TEKST IN FOTO: CVETO PAVLIN